

عنوان مقاله:

چگونه توانستم دانش آموزان پایه سوم دبستان صاحب لازم ان را در انجام تکالیف مسئولیت پذیر کنم؟

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی پژوهش های حرفه ای در روانشناسی و مشاوره با رویکرد ازنگاه معلم (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

مرضیه رستم زاده - لیسانس زبان و ادبیات فارسی، آموزگار دبستان صاحب لازم ان

خلاصه مقاله:

هدف از اجرای پژوهش حاضر که به شیوه ی مشاهده انجام گرفت، ارائه ی راهکار برای بهبود مسئولیت پذیری در انجام تکالیف توسط دانش آموزان پایه سوم دبستان صاحب لازم ان بود با توجه به مشاهده ی تکالیف در آموزش حضوری و تعیین زمان ارسال تکالیف در شاد اما متأسفانه تعدادی از دانش آموزان تکالیف را دیر ارسال می کردند یا ناقص انجام می دادند، با صحبتی که با والدین داشتم به این نتیجه رسیدم که دانش آموزان به دلایلی چون بی برنامه‌گی در انجام تکالیف در طول روز به دلیل دیدن برنامه های تلویزیون، انجام بازی به مدت زیاد، بی حوصلگی و بهانه ی آوردن مینی بر زیادی انجام تکالیف در ارسال وانجام کامل تکالیف کوتاهی می کنند، برای اجرا ابتدا در جلسه ی مجازی با اولیای دانش آموزان ضمن مطرح کردن این موضوع که قصد دارم میزان مسئولیت پذیری دانش آموزان را در انجام تکالیف بهبود ببخشم مطرح و از آن ها تقاضای کمک کردم، ابتدا از آن ها خواستم برنامه ای جهت اجرای تکالیف برای فرزندانشان برنامه ریزی کنند که طی آن برنامه تلویزیون و بازی ها تداخلی ایجاد نکند به درخواست والدین تکالیف را کمتر کردم تا رغبت دانش آموزان بیشتر شود، دفترانضباطی طراحی تا دانش آموزانی که به موقع تکالیف را ارسال می کنند به عنوان جایزه ستاره ای ثبت شود. برای افزایش حس مسئولیت پذیری به دانش آموزان به صورت نوبتی مسئولیت مدیریت گروه و حضور و غیاب را دادم تا ملزم به حضور در گروه در تایم مدنظر شوند. با توجه به اجرای راهکارها در منزل نظارت بر اجرای راهکارها بر عهده ی والدین است، با اجرای راهکارهای مدنظر و گزارش والدین و مشاهدات خودم در گروه دانش آموزان حضور به موقع در گروه داشتند، تکالیف خود را کاملتر انجام می دادند به انجام تکالیف راغب شدند که این ها همه نشان از موثر بودن راهکارهای اجرا شده داشت.

کلمات کلیدی:

تعامل اولیا ومدرسه، مسئولیت پذیری، انجام تکالیف

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1526962>

